

Plutselig var det vår?

Forfatter: Dag Arneson<dag@nettmenigheten.no>

Noen ganger skjer de store og etterlengtede forandringene så umerkelig at vi ikke ser dem før vi blir stanset opp og må se oss tilbake. Det er ikke stort vi mennesker kan gjøre heller, vår, sommer høst og vinter kommer og går enten vi vil det eller ikke. Vi mennesker vi må bare innrette oss til det som skjer og ta konsekvensene ved forandringene enten vi liker dem eller ikke.

Plutselig var det vår...

Plutselig var våren der, eller var det egentlig så plutselig? Jeg tror nok våren har arbeidet en stund i det stille og at jeg ikke har lagt merke til det.

Det er igrunnen rart at mye av det som gir store forandringer arbeider uten mye oppstuss slik at vi ikke hører det før det roper til oss. En av de store dikterne våre skrev en gang, «...intet i verden er så stille som sne..», men hr. Vår kan og være veldig lavmelt dersom en ikke bor nær en elv eller en foss.

Sakte men sikkert har de hvite, snødekte jordene foran stuevinduet mitt blitt gråere og her og der dukker det opp sorte og brungrønne partier fordi det hvite dekket er borte. En dag skinner solen og da er det lett å tenke at snøen smelter og renner bort og andre dager er ikke solen å se, men snøen forsvinner stille bort da også.

Mandag er det et par minusgrader, tirsdag er det null og onsdag et par pluss. Det er ikke store forskjellene, men du verden for forskjell det gjør. Har dere noengang sett en varmegrad? Nei, men vi ser resultatene av den over tid selv om det skjer uten bulder og brak!

I minst en hel måned gikk jeg å kikket opp på taket og lurte på om jeg var nødt til å måke det. Fra tid til annen kom det ny snø og la seg oppå den gamle slik at snømengden økte fra uke til uke og jeg var redde det kunne bryte sammen til slutt. Tiden gikk og så kunne jeg se at snøen forsvant litt etter litt av seg selv helt til den var helt borte. Om jeg stanset og lyttet kunne jeg noen ganger høre lyden av vanndråper som falt ned i takrenna, men da måtte jeg høre godt etter. Denne nesten umerkelige lyden var hr. Vår som stille og rolig i løpet av noen dager gjorde den jobben jeg hadde gruet meg til så lenge!

Dette får meg til å tenke på det åndelige livet vi har mottatt, ikke så sikkert at vi skal vente på de store og veldige omveltningene. Kanskje skjer også her forandringene slik at vi ikke registrere det selv før lang tid er gått og vi snur oss og ser tilbake. Utenfor stuevinduet ser jeg ikke så stor forskjell fra time til time, eller fra dag til dag, men i løpet av uker og måneder skjer det likevel store ting slik at min verden er forvandlet foran øyene mine. Slik er det nok og i det åndelige livet. Utenfor er det den store energikilden som heter solen som har sendt sine virksomme stråler ned mot vår kalde planet og i det åndelige livet er det Guds kjærlighet og nåde som smelter isen og

Ofte er det slik at de virkelig store forandringer ikke kommer med bulder og brak, men stille og rolig.

gir energi til det nye livet som sakte og sikkert vokser opp til blomst og frukt.

Ofte er det slik at de virkelig store forandringer ikke kommer med bulder og brak, men stille og av 2 nesten umerkelig.